

(CD-86) ૦૨ - નીર્ભય-સંરક્ષક જોઈ દીલનાં કમાડો ખૂલે

નીર્ભય-સંરક્ષક જોઈ દીલનાં કમાડો ખૂલે,
દાદાની પાસે કોઈને લાગે ના ઉચાટ.
બાળક યા વૃદ્ધ ઉપર એક સરખું વ્હાલ તેથી,
ભવો-ભવનો તન-મનનો ઊતરી જાય થાક.
સર્વજ્ઞ પાસે જ બેસવાથી ઓગળે,
અજ્ઞાને બંધેલી જાડી ઝીણી ગાંઠ.
પરગટનું સાન્નિધ્ય મહાત્મ અદભૂત છે,
પરમ-આપ્ત ચરણ-વીધી રોકડો-પ્રતાપ.
આજે ફરતો દેહ તો છે લેણું-દેણું પૂર્વેનું,
શાતા યા અશાતા વાળો માત્ર પ્રત્યાઘાત.
ભમ્મરડા સ્વરૂપ ખોખાં ફર્જીયાત-કીયાશીલ છે,
અવસ્થા-સ્વભાવ રસનો નિશ્ચેતન હિસાબ.
મનો-વાણી-દેહ સંગે નિશ્ચેતનની ચેતના,
પ્રતીષ્ઠીત-આત્માનો બહુરૂપી-રૂઆબ.
મીશ્ર અહમ ભોગવે છે આરોપીત સુખ દુઃખ,
હસે-રડે રાગ-દ્વેષે મડદાલ ભાગ.
આપણાં જ હિસાબે ને જોખમે છે વીશ્વ-ધંધો,
આઘાતી સ્વભાવ-રસે ચાલતી દુકાન.
નહાનું મોટું કોઈ નથી વિશ્વનાં બજારમાં,
જાણી જોઈ હણવું નહીં કોઈનું સ્વમાન,
મરજી મુજબનાં નથી સંયોગ આવતાં,
સંયોગો મુજબની મરજી પ્રયોગે-સંવાદ.
પ્રાપ્ત સંયોગોનો સુ-મેળ નીવેડો,
લાવે જ્ઞાન-નીર્વીવાદ અ-વ્યાબાધ.
અરૂપીનાં આધારે ઊભું રૂપી-મંદીરીયું,
'વસ્તુ' જાણી લીધે ટળે 'અવસ્તુ' નો તાપ.
જૂની ખોટ ભાંગી ત્યારે આવે સાચી બરકત,
જ્ઞાની-કૃપે સ્વયં-સિદ્ધ નીજસ્વરૂપ જાપ.

